

Írta: **C. Scott Grow** elder
a Hetvenektől

Az engesztelés csodája

*Nincs olyan bűn vagy véték, fájdalom vagy bánat,
amely kívül esne engesztelésének gyógyító hatalmán.*

Miközben erre a konferenciái beszédre készültem, megrendítő telefonhívást kaptam édesapámtól. Elmondta, hogy reggelre álmában meghalt az öcsém. Összetört a szívem. Még csak 51 éves volt! Míg rá gondoltam, az a benyomás ért, hogy osszam meg veletek életének néhány eseményét. Ezt engedéllyel teszem.

Fiatalként az öcsém jóképű volt, barátságos és nyitott – teljesen elkötelezett az evangélium mellett. Becsületessé missziót szolgált, majd feleségül vette kedvesét a templomban. Egy fiúval és egy leánygyermekkel áldattak meg. Nagyon ígéretes volt a jövője.

De aztán engedett egy bizonyos gyengeségnek. Élvezeteket hajszoló életmódot választott, ami az egészségébe, a házasságába és az egyháztag-ságába került.

Messze költözött az otthonától. Több mint egy évtizeden át folytatta önpusztító életmódját, azonban a Szabadító nem felejtette el őt, és nem hagyta magára. Végül kétségbeesésének fájdalma utat engedett lelkében az alázatosság szellemének. Kezdték szertefoszlanı benne a düh, a lázadás és a harciasság érzései. A tékozló fiúhoz hasonlóan „magába szállt”¹.

Kezdte a Szabadító felé nyújtani a kezét, és elindult haza, hithű szüleihez, akik soha nem mondtak le róla.

Végigjárta a bűnbánat ösvényét. Nem volt könnyű. 12 évnyi távollét után újrakeresztelkedett, és újra elnyerte a Szentlélek ajándékát. Végül vissza lett állítva a papsága és a temp-lomi áldásai.

Abban az áldásban volt része, hogy talált egy olyan nőt, aki hajlandó volt eltekinteni korábbi életmódjából adódó betegségitől, és egymáshoz pecsételték őket a templomban. Két gyermekük született. Éveken át hűen szolgált a püspökségben.

Az öcsém március 7-én, hétfőn reggel hunyt el. Az előző péntek estén feleségével együtt a templomban voltak. Vasárnap reggel, a halála előtti napon, papsági leckét tanított a főpapi csoportjában. Aznap este nyugovóra tért, hogy aztán ebben az életben soha ne ébredjen fel, de előjőjön az igazak feltámadásakor.

Hálás vagyok az engesztelés csodájáért az öcsém életében. A Szabadító engesztelése mindig mindannyiunk rendelkezésére áll.

Az engeszteléshez bűnbánat által férünk hozzá. Ha bűnbánatot tartunk,

az Úr lehetővé teszi számunkra, hogy magunk mögött hagyjuk a múlt hibáit.

„Íme, aki megbánta bűneit, annak megbocsáttatik, és én, az Úr, nem emlékszem azokra többé.

Erről tudhatjátok, hogy valaki megbánta-e bűneit – íme, beismeri és elhagyja azokat.”²

Mindannyian ismerünk legalább egy embert, aki komoly kihívásokkal küszködött vagy küszködik az életben – aki letért az útról vagy megintgott. Az illető lehet egy barátunk vagy rokonunk, szülők vagy gyermekünk, férjünk vagy feleségünk. Akár te is lehetsz az.

Mindenkihez szólok, hozzád is. Az engesztelés csodájáról beszélék.

A Messiás azért jött, hogy megváltsa az embereket Ádám bukásától.³ Jézus Krisztus evangéliumában minden a Messiásnak, Isten Fiának engesztelő áldozatára mutat.⁴

Engesztelés nélkül nem vihető véghez a szabadulás terve. „...Isten tehát maga hoz engesztelést a világ bűneiért, hogy megvalósítsa az irgalom tervét, hogy kielégítse az igazságosság követelményeit, hogy Isten egy tökéletes, igazságos Isten legyen, és irgalmas Isten is.”⁵

Az engesztelő áldozatot Isten büntelen Fiának kellett végrehajtania, mert a bukott ember nem engesztelhet ki saját bűneiért.⁶ Az engesztelésnek végtelennek és örökkévalónak kellett lennie ahhoz, hogy az egész örökkévalóságon át minden emberre vonatkozzon.⁷

Szenvedésével és halálával a Szabadító minden ember bűneiért kiengesztelt.⁸ Engesztelése a Gecsemánéban kezdődött és a kereszten folytatódott, majd a feltámadásban teljesedett ki.

„Igen, ...így vezetik el, feszítik keresztre és ölik meg, és a test alá lesz vetve még a halálnak is, és a Fiú akaratát felemészti az Atya akarata.”⁹

Engesztelő áldozatával „lelkét [felajánlotta] a bűnökért”¹⁰.

Isten Egyszülött Fia lévén hatalmat örökölt a fizikai halál felett. Ez lehetővé tette számára, hogy életben maradjon, miközben többet szenvedett, „mint amit ember el tud szenvedni, hacsak meg nem hal; mert íme, minden pórusból vér fakad, oly nagy [volt] az ő kínja népe gonoszsága és utálatossága miatt”¹¹.

Nemcsak minden ember bűnéért fizette meg az árat, hanem magára vette „népének fájdalmait és betegségeit” is. És magára vette „a gyengeségeiket, hogy bensője irgalommal telhessen meg..., hogy a test szerint tudhassa, hogyan segítse meg népét a gyengeségeik szerint”¹².

A Szabadító érezte az egész emberiség gyötrelmének a súlyát – a bűn és a bánat gyötrelmét. „Bizonyára viselte a gyötrelmeinket, és hordozta a fájdalmainkat”¹³.

Engesztelése által nemcsak a vétkest gyógyítja meg, hanem a vétkek miatt szenvedő ártatlant is. Ha az ártatlanok hitet gyakorolnak a Szabadítóban és az Ő engesztelésében, és megbocsátanak a vétkesnek, akkor ők is meggyógyulhatnak.

Vannak olyan időszakok, amikor mindannyiunknak szüksége van menedékre „a büntudat elől, mely a hibák és bűnök eredménye”¹⁴. Ha bűnbánatot tartunk, akkor a Szabadító eltávolítja lelkünkéből a büntudatot.

Engesztelő áldozata által bűneink megbocsáthatatnak. A veszedelem fiainak kivételével mindenkinek, mindig rendelkezésére áll az engesztelés, „a bűnbánat feltételeivel”¹⁵, függetlenül attól, hogy nagy vagy kis bűnről van-e szó.

Végtelen szeretete miatt Jézus Krisztus hív minket, hogy bánjuk meg bűneinket, és ne kelljen elszenvednünk saját bűneink teljes terhét.

„[T]arts bűnbánatot – tarts bűnbánatot, különben... szenvedéseid keservesek lesznek – hogy milyen keservesek, azt nem tudod, hogy milyen áthatóak, azt nem tudod, igen, hogy milyen nehezen elviselhetők, azt nem tudod!

Mert íme, én, Isten, mindenkiért elszenvedtem ezeket a dolgokat, hogy ha bűnbánatot tartanak, akkor ne szenvedjenek;

De ha nem hajlandók bűnbánatot tartani, akkor úgy kell szenvedniük, ahogyan nekem;

Amely szenvedés nyomán még én, Isten, mindenek közt a legnagyobb is reszkettem a fájdalomtól, és minden pórusból véreztem, és testben és lélekben is szenvedtem...”¹⁶

A Szabadító gyógyulást ajánl azoknak, akik büntől szenvednek. „[N]em tértek-e most vissza hozzám, és bánjátok meg bűneiteket, és tértek meg, hogy meggyógyíthassalak benneteket?”¹⁷

Jézus Krisztus lelkünk Nagy Gyógyítója. A kárhozat bűneinek kivételével nincs olyan bűn vagy véték,

fájdalom vagy bánat, amely kívül esne engesztelésének gyógyító hatalmán.

Ha bünt követünk el, a Sátán azt mondja nekünk, hogy elvesztünk. A Megváltó ezzel szemben mindenkinek, nektek is és nekem is megváltást kínál, függetlenül attól, hogy mit tettünk rosszul.

Ha átgondoljátok az életeteket, vannak olyan dolgok, melyeken változtatni kellene? Követtetek el olyan hibákat, amelyeket még ki kellene javítani?

Ha a bűn vagy a büntudat, a keserűség vagy harag érzéseitől, illetve hitetek elvesztése miatt szenvedtek, akkor hívlak benneteket, hogy keressetek enyhülést! Tartsatok bűnbánatot, és hagyjátok el a bűneiteket! Aztán imában kérjete Istentől megbocsátást! Kérjete bocsánatot azoktól, akikkel rosszat tettetek! Bocsássatok meg azoknak, akik veletek tettek rosszat! Bocsássatok meg magatoknak!

Keressétek fel a püspököt, ha szükséges! Ő az Úr irgalmának hírnöke. Segíteni fog nektek a küzdelemben, hogy

tisztává váljatok a bűnbánat által.

Merítkeztek meg az imában és a szentírások tanulmányozásában! Ha ezt teszitek, érezni fogjátok a Lélek megszentelő hatását. A Szabadító azt mondta: „...szenteljétek meg magatokat; igen, tisztítsátok meg a szíveteket, és tisztítsátok meg előttem a kezeteiket és a lábaitokat, hogy tisztává tehesselek benneteket.”¹⁸

Míg engesztelésének hatalma által tisztává tétetünk, a Szabadító szószólónkká válik az Atyánál, és így könyörög:

„Atyám, tekintsd annak szenvedéseit és halálát, aki bünt nem cselekedett, akivel nagyon elégedett voltál; tekintsd a te Fiadnak vérét, amely kiontatott, annak vérét, akit odaadtál, hogy te magad megdicsőülhess;

Ezért, Atyám, kíméld meg ezeket a testvéreimet, akik hisznek az én nevemben, hogy énhozzám jöhessenek és örökké tartó életük lehessen.”¹⁹

Mindannyian megkaptuk az erkölcsi önrendelkezés ajándékát. „Az emberek... szabadon választhatják a szabadságot és az örök életet, minden ember nagy Közbenjárója által, vagy választhatják a fogságot és a halált, az ördög... hatalma szerint”²⁰.

Évekkel ezelőtt az öcsém az önrendelkezését gyakorolta, amikor olyan életmódot választott, ami az egészségebe, a családjába és az egyháztagságába került. Évekkel később ugyanezt az önrendelkezést gyakorolta, amikor úgy döntött, hogy bűnbánatot tart, megkeresztelkedik, összhangba hozza életét a Szabadító tanításaival, és az engesztelés hatalma által szó szerint újjászületik.

Tanúbizonyosságot teszek az engesztelés csodájáról. Láttam gyógyító

hatalmát az öcsém életében, és éreztem a saját életemben. Az engesztelés gyógyító és megváltó hatalma mindig, mindannyiunk rendelkezésére áll.

Tanúbizonyosságot teszek arról, hogy Jézus a Krisztus – lelkünk Gyógyítója. Azért imádkozom, hogy döntsünk mindannyian úgy, hogy válaszolunk a Szabadító hívására: „...nem tértek-e most vissza hozzám, és bánjátok meg bűneiteket, és tértek meg, hogy meggyógyíthassalak benneteket?”²¹ Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lukács 15:17.
2. Tan és a szövetségek 58:42–43.
3. Lásd 2 Nefi 2:25–26.
4. Lásd Alma 34:14.
5. Alma 42:15.
6. Lásd Alma 34:11.
7. Lásd Alma 34:10.
8. Lásd Alma 22:14.
9. Móziás 15:7.
10. Móziás 14:10.
11. Móziás 3:7.
12. Alma 7:11–12.
13. Móziás 14:4.
14. *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008), 2.
15. Tan és a szövetségek 18:12.
16. Tan és a szövetségek 19:15–18.
17. 3 Nefi 9:13.
18. Tan és a szövetségek 88:77.
19. Tan és a szövetségek 45:4–5.
20. 2 Nefi 2:27.
21. 3 Nefi 9:13.